

Środkowoeoceńskie ssaki kopytne z Birmy: przegląd i opis nowego materiału

Takehisa Tsubamoto, Naoko Egi, Masanaru Takai, Chit Sein, and Maung Maung
Acta Palaeontologica Polonica 50 (1), 2005: 117-138

W pracy przedstawiono przegląd fauny ssaków kopytnych z eoceńskiej formacji Pondaung w środkowej Birmie (Myanmar), i opisano nowe okazy zębów. Taksonami rozpoznanymi jako nowe dla formacji Pondaung są dwa nieokreślone bunodontyczne parzystokopytne, dwa niewielkie 'eomoropidowe' nieparzystokopytne (*Eomoropus* sp. cf. *E. minimus* i nieokreślony 'eomoropid'), oraz nowy rodzaj nieparzystokopytnych z rodziny Deperetellidae, *Bahinolophus*, ustanowiony dla *Deperetella birmanica* z formacji Pondaung. Fauna kopytnych z formacji Pondaung obejmuje 29 gatunków (14 rodzin i 18 rodzajów): jeden gatunek nieokreślonego niewielkiego kopytnego, 12 gatunków (6 rodzajów z 6 rodzin) parzystokopytnych, oraz 16 gatunków (11 rodzajów w 7 rodzinach) nieparzystokopytnych. Chociaż zarówno parzystokopytne, jak i nieparzystokopytne z Pondaung są liczne i zróżnicowane taksonomicznie, te pierwsze są reprezentowane przez mniej rodzajów, choć są niemal równie liczne wśród skamieniałości. Najliczniejszymi składnikami tej fauny są parzystokopytne z rodziny Anthracotheriidae oraz nieparzystokopytne z rodzin Brontotheriidae i Amynodontidae. Domniemane wymagania paleoekologiczne należące do niej taksonów, dane geologiczne i geograficzne oraz analiza cenogramów sugerują, że paleośrodowiskiem fauny z Pondaung była roślinność leśna nad dużymi rzekami płynącymi przez wilgotne tereny nad wschodnią Tetydą. Wiek fauny z Pondaung został ustalony na najpóźniejszy środkowy eocen na podstawie niezależnych korelacji stratygraficznych, mikropaleontologicznych i datowań radiometrycznych, co zgadza się z wynikami korelacji opartych na faunach ssaków. Z drugiej strony, fauna z Pondaung obejmuje wiele taksonów parzystokopytnych w porównaniu z innymi środkowoeoceńskimi faunami Azji Wschodniej i odznacza się stosunkowo znacznym odsetkiem endemicznych rodzajów, w związku z czym nie została formalnie włączona w system eoceńskich azjatyckich poziomów biostratygraficznych opartych na ssakach lądowych.

Key words: Ungulata, Bahinolophus, cenogram, Eocene, Pondaung Formation, Myanmar.

Takehisa Tsubamoto [tsuba@pri.kyoto-u.ac.jp] (corresponding author) and Masanaru Takai [takai@pri.kyoto-u.ac.jp], Primate Research Institute, Kyoto University, Inuyama, Aichi 484–8506, Japan; Naoko Egi [egi@anthro.zool.kyoto-u.ac.jp], Laboratory of Physical Anthropology, Graduate School of Science, Kyoto University, Kyoto 606–8502, Japan; Chit Sein, Department of Geology, University of Yangon, Yangon, Myanmar; Maung Maung, Department of Geology, University of Mandalay, Mandalay, Myanmar.

 [Full text \(606.1 kB\)](#)